

عنوان مقاله:

شهودهای اجتماعی و اخلاق قرآنی

محل انتشار:

دوفصلنامه اخلاق و حیانی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

ا. کوین رینهارت - استاد مطالعات اسلام دانشکده دین کالج دارتموث آمریکا

خلاصه مقاله:

منتقدان و مدافعان اخلاق اسلامی و آنهایی که فقط اخلاق اسلامی را شرح و توصیف می کنند، اغلب ادعا دارند که قرآن منبع هنجارهای رفتاری مسلمانان است. گرچه این مدعا در یک سطح انکارناپذیر است، اظهار آن به طور بی قیدوشرطی که از ظریف ترین و ممتازترین ویژگی های اخلاق قرآنی را مخدوش خواهد کرد، آن ویژگی این است که قرآن مکررا تصریح می کند که آدمی باید مطابق هنجارهایی عمل کند که در قرآن مشخص نشده اند، یعنی آدمی باید به منابع دانش اخلاقی که جایی در بیرون از وحی قرار دارند متوسل شود. مقاله حاضر این مدعا را موجه خواهد ساخت، و سپس استلزامات این تصریح وحیانی بر متابعت از هنجارهای اخلاقی غیر وحیانی را بررسی خواهد کرد. چنین آموزه ای مقدمات سازگار با ویژگی های انسان شناسی و کیهان شناسی قرآنی به نظر می آید، که برای مثال، بر خلاف اکثر شکل های مسیحیت، تفاوت مطلق بین جهان آخرت و این جهان، و بین ماهیت انسان و استعداد انسان را از میان برمی دارد. برخی از پیامدهای این نظام اخلاقی برای اسلام شیعی امامی و اسلام سنی نیز مورد ملاحظه قرار خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

شهود اجتماعی، اخلاق قرآنی، ریشه اخلاق در قرآن، واژگان اخلاقی در قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1398881>

